

školní časopis ZŠ Meteo

Komiks Žlutý poplach

Prosinec je tady. Měsíc, kdy se ve škole míchá únava s těšením na Vánoce, okna se rosí a všichni už tak trochu odpočítávají dny do prázdnin. I tak se u nás ale pořád děje spousta věcí – někdy veselých, někdy trochu méně, ale rozhodně takových, které stojí za to zaznamenat. V tomto čísle školního časopisu se podíváme tam, kam se běžně nedostaneme – do školní kotelny. Exkurze ukázala, že teplo ve škole není samozřejmost a že za ním stojí technika i lidé, o kterých se moc nemluví. Pyžamový den pak nebyl jen o pohodlí a zábavě, ale hlavně o solidaritě. Zapojili jsme se jím do podpory onkologicky nemocných dětí v rámci Domu Ronalda McDonald a ukázali, že i malé gesto může mít velký smysl.

Ne všechna témata jsou ale jen úsměvná. Zmínili jsme se i o výskytu žloutenky ve škole, protože je důležité vědět, co se děje kolem nás a jak se chovat zodpovědně. A nechybí rozhovor s panem učitelem Petrem Dvořákem, učitelem dějepisu, který nám prozradil nejen něco o historii, ale i o sobě.

Přejeme příjemné čtení, klidný prosinec a co nejméně stresu před koncem roku. Školní život není jen o známkách – a tohle číslo je toho důkazem.

Ruda

foto archiv PD

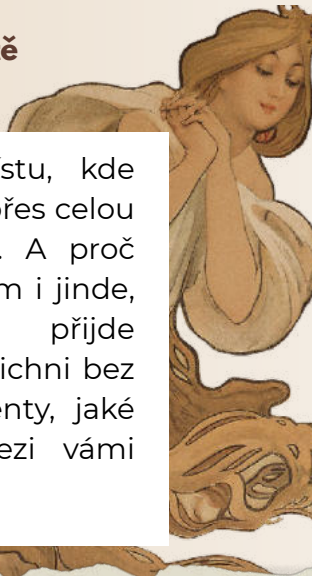
DVOŘÁK

Každý lidský příběh je zajímavý

Kdo to je? Má tričko, přes něj košili a nad brýlemi poletuje bohaté háro. V ruce drží termohrnek, a když ve třídě není klid, použije ho jako malý gong – zatuká na něj fixem. Celá tabule je popsaná poznámkami z dějepisu (nebo možná i humanitky) a naše sešity také. Ano, je to pan učitel Petr Dvořák, který dává ty nejlepší testy a hodiny s ním máme rádi, protože je hodný a má smysl pro humor. O historii dokáže opravdu dlouhosáhle vyprávět.

Proč jste si jako svoje pracoviště vybral právě tuto školu?

Je to dostatečně blízko místu, kde bydlím, takže nemusím jezdit přes celou Prahu a ztrácet čas v MHD. A proč zrovna základní škola? Učil jsem i jinde, ale základní škola mi přijde nejzajímavější. Sejdete se tu všichni bez ohledu na to, jaké máte talenty, jaké máte znalosti, jaké jsou mezi vámi rozdíly.

Proč učíte zrovna dějepisu?

Historie mě zajímala vždycky, už odmala jsem k ní tíhnul. Na vysoké škole jsem studoval estetiku, ale i tam mě nejvíc bavily dějiny, ať už to byly dějiny umění nebo dějiny filozofie.

Dějepis je vlastně takové příjemné vyprávění o naší historii. Myslím si, že by každý měl znát ten příběh, jak jsme se tady objevili a to, že žijeme v nějaké zemi, která má svoji minulost, že ne všechno bylo úplně jednoduché a zadarmo.

Máte zvlášť rád některé historické období?

Nemám rád škatulky historických období. Nejvíc mě baví, když dochází k nějakým zlomům, ať už společenským, nebo historickým. To, jak se vlastně liší, k čemu tam došlo, co se tam stalo, aby se něco mohlo změnit. V čem to je, na co lidi přišli, co se otevřelo, proč už ten svět nemohl fungovat třeba jako ve středověku. Tohle je strašně zajímavé.

O které době nejraději učíte?

V podstatě tu, kterou si sám pamatuju, se kterou mám vlastní zkušenost. Tedy období totalitního režimu. To jsem zažil, i když jsem byl samozřejmě ještě dítě. Ne že bych tehdy cítil, že mne omezuje, ale pamatuji si sklíčenost té doby a to, co jsme mohli, nemohli. Stejně jako si pamatuju právě otevření té obrovské svobody v devadesátých letech, kdy jsem byl na gymnáziu. Chtěl bych předat dál svoji zkušenost. Zkušenost s tím režimem nebyla zrovna hezká a byl bych rád, kdyby se to už nikde neopakovalo. Lidí by měli žít ve svobodných zemích, kde můžou projevat svoje názory.

Co vás přivedlo k humanitnímu základu?

I dějepis je humanitní disciplína. Humanitní vědy jsou vědy o člověku, o společnosti, o naší civilizaci, a to mi přijde zajímavé. Ať už je to kultura nebo historie, dějiny, politika – všechno tohle tam spadá a je to prostě základ každého z nás... Proto se ten předmět také nazývá Humanitní základ. Měli bychom z toho cítit, že jsme všichni lidé a jako lidé bychom se k sobě měli chovat.

Takže tam patří i slušné chování?

Pro mě je to absolutní základ. Stačí poprosit, pozdravit, poděkovat, omluvit se. Pokud tohle budeme všichni dělat, tak ten svět bude fakt super. Lidé vždycky musí najít kompromis. Kompromis není prohra, ale slušnost.

Proč Vás zaujal program Příběhy sousedů od Paměti národa?

Historie nejsou jen velké dějiny, kdy se děly velké historické události. Dějiny tvoří jednotliví lidé a každý má za sebou jedinečný příběh. A je jedno, jestli život prožil jako obyčejný člověk, nebo jako hrdina. Zajímavý je ten silný příběh. Baví mne dozvídat se o životních osudech a dodnes mne šťve, že když jsem měl prababičky, pradědy, byl jsem ve věku, kdy mne to moc nezajímalo, tak jsem se jich neptal. Ted' už se nezeptám. Proto bych byl moc rád, kdyby vy jste neudělali stejnou chybu a ptali jste se dědů, babiček i rodičů, co vše zažili. Protože každý ten příběh je strašně zajímavý.

Který předmět kromě dějepisu byl Váš nejoblíbenější?

Na základní škole? V podstatě všechny. Bavil mě přírodopis. Původně jsem chtěl být lékařem, proto jsem šel na gymnázium. Ale tam se ukázalo, že mě víc baví čist historické věci.

...pastor
...muzu
...M. ...

A když jsem se věnoval jim, unikaly mi právě fyzika, chemie, biologie... Pořád mi přijdou moc zajímavé, ale prostě ten zájem se ubral jinou cestou. Knížky, ke kterým jsem se na gymnáziu dostal, mě nasměrovaly k umění, historii, filozofii.

Co vás naplňuje ve volném čase?

Moc volného času není. Ale pokud něco, tak teď mám takovou svoji hezkou zábavu, zakládám na chalupě sad. Oplotili jsme pozemek, pořezali staré stromy. Teď se vybírají nové stromy a příští týden budeme kopat jámy. Budou tam staré odrůdy jabloní, sladkovišně, mišpuli a plot z dřínu. A pak plánujeme ještě druhý, menší sad, kde budou kdouloně. Fyzická práce, myslím, vyvažuje tu duševní a velmi dobře se doplňuje. Bez fyzické práce bych nemohl existovat.

A kde máte chalupu?

V Českém ráji, u Mnichova Hradiště. To je nádherný kraj, dá se tam dělat spousta výletů. Máme tam stavení po babičce a naše rodina tam má doloženou historii asi do poloviny 17. století.

Měl jste nebo máte rád nějaký sport?

Mám rád rugby, na to velmi rád koukám. Přejde mi to jako jeden z nejčestnějších sportů. Náročný, silový, týmový. Rozhodčí tam má jasné slovo. Když rugbyista udělá chybu, přizná ji, nediskutuje se.

Není to žádná ufnukaná fotbalová hra 😊. Hokej jsem přestal sledovat po Naganu, kdy se zvedla taková národní vlna, která mi byla velmi nepříjemná. Sám jsem rád běhal, ale to je oproti těm kolektivním sportům naopak velmi subjektivní zážitek. Pro mě vždycky na pokraji vysílení a bolesti.

Kdybyste si mohl koupit jenom jednu jedinou věc na světě, která by to byla?

Stroj času.

A kam byste se s ním chtěl dostat?

Do minulosti. Budoucnost mě nezajímá.

A kam? Zrovna? Třeba?

Já bych chtěl asi vidět ta temná období Řecka. To by mě zajímalo. Když zaniklo písmo a lidi se vrátili zpátky a jejich kultura upadala.

O tom se toho moc neví, proto bych to chtěl vidět.

A kdybyste se mohl dostat do některého období, ale pak už se nemohl dostat zpátky?

Ty jo. Tak to bych se přesunul do devadesátých let 20. století. To bylo období mého dospívání a největší životní síly. Zároveň to bylo období mnoha změn a nadšení. Lidé se k sobě chovali fajn a kultura byla plná nových podnětů.

A máte nějaký skrytý talent, o kterém se třeba nikomu neřekl?

No... Nemám. Já jsem člověk bez talentu. Ale chtěl bych, samozřejmě. Třeba umět zpívat. Dcery hrají na housle, umějí hezky malovat, to já neumím. Nevím, kde to vzaly.

Dcery? Jak jsou staré?

Sofii je 13, Maje 8 a Lině 4 roky.

Chutná Vám jídlo ze školní jídelny?

Chutná. Fakt. Myslím si, že tu mají jedny z nejlepších polévek, co jsem kdy jedl. Mám pět srovnání, tak mi věřte. Ale kdyby ses mě zeptal, jestli mi chutnalo jídlo ve školní jídelně, když jsem byl dítě, tak to ne.

Bydlel jste odmalinka v Praze?

Ne. Narodil jsem se v Karlových Varech, odtud jsme se přestěhovali do vesnice u Kolína a až později do Prahy. Ale nechtělo se mi sem. Člověk nerad mění místa, kde vyrůstá. Zakládám si na tom, že nejsem rodilý Pražák a rád po Praze bloudím. Člověk si chodí po Praze a neví, kde je – to je fajn.

RYCHLÉ PALBY

Sparta, nebo Slávie? Ani jedno. Nikomu nefandím a je mi líto toho, kdo prohraje.

Na dovolené památky, nebo ležet u moře? Jen ne ležet! Hodně chodíme.

Nejlepší dovolená, na které jste byl? Indie, ten střet s úplně odlišnou kulturou.

Země, do které jste se vždy chtěl podívat? Rusko. Ale teď už se tam nepodívám. Ani nechci.

Oblíbený film? Kterýkoli od Larse von Triera. Z českých třeba Hoří, má panenko.

Oblíbená kniha? Teď mne zaujala kniha o Rudolfu Slánském; jinak knihy o řeckých dějinách.

Mícháte krupicovou kaši? Dospělí kaši nemíchají.

*Ptali se Adri, Lucka, Naty, Tadeáš, Matěj V., Filip
Fotky archiv P. Dvořáka*

Příště:

Poznáte, kdo je překvapené dítě na fotce? Tipněte si do bedny u recepce, kdo z učitelů bude v příštím velkém rozhovoru. Vylosujeme správné tipy a odměníme sladkostí.

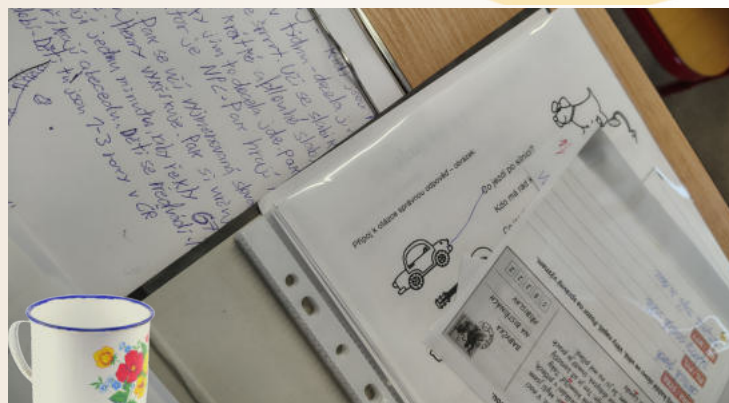

Den v OMJ

Co znamená OMJ? Je to zkratka pro odlišný mateřský jazyk. A žáků s odlišným mateřským jazykem je na naší škole hodně. Někteří umí česky tak, že byste to nepoznali. Někdo ale třeba během školního roku přijede ze zahraničí přímo k nám. Aby měl šanci se alespoň trochu češtinu učit jako cizí jazyk, máme tu paní učitelky přímo pro děti, které to potřebují.

Učebny OMJ se nachází ve druhém patře pavilonu A naší fakultní školy, v ohybu chodby. Najdete tam dvě třídy. Jednu pro menší děti, druhou pro starší (ta vypadá jako špagetka, je taková úzká a dlouhá). Mezi nimi mají kabinet dvě paní učitelky a také paní asistentky, které jsou zároveň překladatelky do vietnamštiny, když třeba někteří rodiče neumí česky.

Narozdíl od jiných tříd, kde jsme se byli dříve podívat, tentokrát jsme nestrávili celý den se stejnými dětmi. Každou hodinu je tu někdo jiný, občas dvě skupiny najednou.

O přestávce přijdou cizinci do třídy a začne se učit. Prvňáci opakují to, co se už naučili a potom se učí něco nového, například písmena nebo slabiky. Chodí si také sednout do kroužku, kde hrají naučné deskové hry, třeba si ukážou jednu kartu a paní učitelka se jich následně ptá, co je či není na kartě. Hráli ještě jednu hru, kde si cvičí slabiky a u toho dělají krok nebo si poskočí.

No a my jsme se přesunuli ke čtvrté třídě... Zrovna procvičují, kde se píše i/y. Na tabuli bylo slovo „hlemýžd“ schválně napsané špatně a děti to musí opravit do správného tvaru, kterým je hlemýžď. A dokonce jsme se dozvěděli, že děti nevědí, co to znamená, takže si to rovnou vysvětlili. Vyjmenovaná slova jsou pro ně určitě mnohem těžší než pro nás. Následně děti dostaly jednu minutu na to, aby řekly, co mají na srdci. Slyšíme: „Tung Tung Tung Sahur“ „Siuuuu“, „Ballerina Cappuccina“, „67“ a další brainrot věci. Teď zase vážně. Opakují si roční období a dny v týdnu.

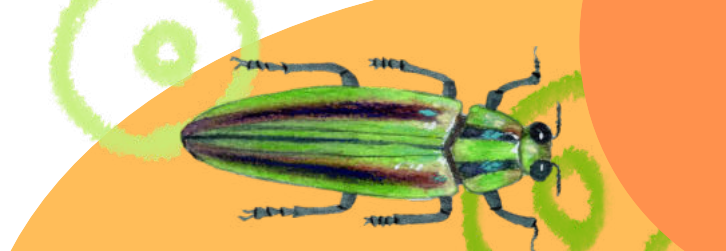
Druhý den jsme se ocitli u dětí ze 7. a 8. ročníku. Na úvod jsme se spolužáků zeptali, jak se jim hodiny češtiny líbí. Paní učitelka je povzbuzuje, aby odpověděli upřímně. Ale stejně odpovídají, že se jim tu líbí. Pak nám paní učitelka ukáže nápis v čínštině a chce po nás vědět, co to je a jestli je to dobře napsané. Jak to asi máme vědět?! Tak takhle jsou na tom děti, pro které je čeština, a dokonce i latinka nová. Raději jdeme sledovat, co se bude dít. Začali jsme úpravou textu, který museli upravit tak, aby byl gramaticky správně. Paní učitelka jim během práce ráda s čímkoli pomůže.

Pyžamový den na naší škole

V pátek 14. 11. se na prvním stupni naší školy konal McDonald's Pyžamový den. Žáci přišli do školy v pohodlných pyžamech, měkkých overalech a županech, což vytvořilo veselou a odlehčenou atmosféru hned od rána. Děti si užily výuku v trochu jiném stylu než obvykle. Po chodbách se míhala pyžama. Celý den byl inspirovaný McDonald's akcí, což dodalo pyžamům a aktivitám ještě zábavnější nádech. Pro mnoho dětí to byl jeden z nejpohodlnějších školních dnů v roce a jistě na něj budou vzpomínat. Pyžamový den ukázal, že i malá změna dokáže zpříjemnit běžné učení a přinést spoustu radosti.

Radek

Druhou část hodiny věnovali čtení a odpovídání na otázky k textu. V četbě se střídají. Rozdali si také test z minula a výsledky byly pozitivní. Dost se jim to povedlo. Procvičili si též slabiky a mohl být konec hodiny.

Líbilo se nám tu. Ty dvě hodiny nám bohatě stačily, abychom pochopili, jak důležité je, že na naší škole jsou pro děti s OMJ dvě třídy, učitelky a také překladatelky. Pro děti jsou hodiny nejen poučné, pomáhají jim vylepšit schopnost komunikace v češtině, ale také zábavné, a jak nám řekla paní učitelka Brejchová, snaží se, aby byli jako přátelský ostrov v naší škole.

Rozhovor s paní učitelkou Kateřinou Brejchovou

Co vás přivedlo k učení dětí s OMJ?

Vlastně to byla náhoda. Pracovala jsem tady ve škole jako asistentka. Pak mne oslovila paní učitelka Francová, která OMJ vedla, protože se jí líbilo, jak pracuji s dětmi.

Baví vás to?

Ano, ta práce mi přirostla k srdci.

Jaký je cíl výuky v OMJ?

Naučit děti základní komunikaci, aby se dorozuměly s ostatními učiteli a spolužáky a postupně se mohly zapojit do výuky v dalších předmětech v běžné třídě.

Jaká je kapacita jedné skupinky?

Maximálně deset dětí.

Vnímáte rozdíly mezi cizinci z jednotlivých národů?

Ano, myslím si, že třeba děti z Číny jsou zaměřené hodně na výkon a opravdu „makají“. Ale samozřejmě každé dítě je originál a má svoji jedinečnou povahu.

Máte tady přátelské vztahy?

Snažím se je s dětmi mít a také se snažím o to, aby je měly ony navzájem.

Matěj K. a Filip

RYBÍ KOMIKS!

Nebo joooo???

Milióny let evoluce,
konečně žijeme na
dně a stejně je to
k ničemu!

Neee,přece
nevidí pod sebe

Myslíš, že nás
vidí?

Ano! Koukají na nás i ze
zdola, shora a slyšela
jsem, že i ze vzduchu!
Moje zdroje na souši
nelžou! Rodina nelže!

Rodina?

Mám bratrance na
souši!

No víš, jak šla ta
evoluce, tak on jediný
z nás šel na souš a bla
blablablabalbablablab
balabbal

BLA.

Rybí mozečci...

Díky bratranče.

KOTELNA

Jak se topilo dříve a jak teď?

Nová kotelna je 5 let stará.

Původní byla postavená se školou na konci 80. let.

Předtím stála jen stará budova.

Tam se topilo uhlím a tehdejší školník musel často přikládat.

Jak se topí ve škole

Jak to asi funguje? Kde se u nás ve třídě bere teplo? My už to víme. Prozradil nám to pan školník. Nejdřív jsem se s ním šli podívat do kotelny, která se nachází u tělocvičen, když jdete úplně dozadu do dveří mezi velkou tělocvičnou a klučičými šatnami. Napřed jsme se lekli, protože to vypadalo, že vcházíme do malé místnosti, kam se ani nevejdeme. Odtud že se vytápí celá škola? Ne, to je jen chodbička, kterou se prochází dál, do větší místnosti. Ta je úžasná! Velká, přehledná, čistá a moderní. Před pěti lety se vše vyměnilo za nové, proběhla totální rekonstrukce.

Co tu teď najdeme:

Dva velké kotle a jeden malý – ten zahřívá vodu, která pak teče z kohoutku.

Žluté trubky, které přivádí plyn, ten vodu ohřívá.

Pro jednotlivé větve otopné soustavy vždy tři trubky – čerpadlo, regulaci a zpátečku.

Na nich servopohon, který ovládá ventil.

Přístroj na úpravu vody. V topení není obyčejná voda, ale upravená. Přidávají se do ní látky, které mají zamezit usazování vodního kamene v trubkách.

Zásobník teplé vody, teď už nemusí být tak velký jako v minulosti, protože je výkonnější.

Prostě strašnou spoustu trubek a přístrojů, které ukazují teplotu, tlak a podobně. Pan školník se v tom vyzná, ale o kotelnu se stará firma KOMTERM technology, s. r. o.

A co dál? Teplo vede trubkami u stropu, jsou zakryté takovými destičkami (podhledovými panely) až do tříd, kabinetů, sborovny, jídelny, tělocvičen...

Jak se topení ovládá? **NIKDY NETOČTE HLAVICEMI!** Ovládají se na dálku. Stejně otáčením teplotu nezvýšíte ani nesnížíte. Pan školník vidí v počítači, jaká teplota je v každé třídě, a může ji snížit nebo zvýšit. Když budete kroutit kohoutem, přetrháte drátky a kohout zničíte. Nový stojí 1000 Kč. Pan školník ho sice umí rozebrat, opravit a zaletovat, ale přeci nebude celou zimu běhat a opravovat kohouty.

TAK S NIMI NETOČTE.

Max, Filip a Tadeáš
Foto Filip

ŽLUTÝ POPLACH+

Co víte a nevíte o žloutence.

Žloutenka je nemoc, která postihuje především játra. Žloutenka se jmenuje žloutenka, protože vám zežloutne kůže i bělma očí, takže doslova **zežloutnete**. Projevuje se také únavou, nechutenstvím, bolestmi břicha, nebo nevolností.

Jaké jsou typy žloutenek?

Typ A: přenáší se špinavými rukama, jídlem a vodou; většinou probíhá krátce a bez trvalých následků.

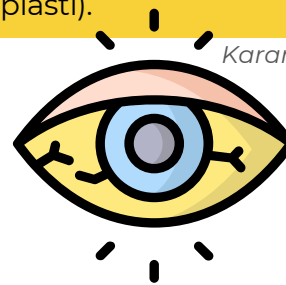
Typ B: přenos krví, pohlavním stykem nebo z matky na dítě; při neléčení může být trvalá.

Typ C: přenos hlavně krví; často bez příznaků, ale může poškodit játra dlouhodobě.

Existují i typy **D** a **E**, ale ty nejsou v Evropě časté. Očkování je jen na typ **A** a **B**, na typ **C** zatím neexistuje.

Jak můžeme žloutence předejít?

Dodržovat základní hygienu (mytí rukou před jídlem, po použití toalety atd.), nepoužívat společné jehly nebo piercingové / nástroje, které nejsou sterilní, nechat se očkovat, mýt si jídlo před požitím a hlavně nepůjčovat si cizí osobní věci (zubní kartáčky, lahve, žiletky nebo náplasti).

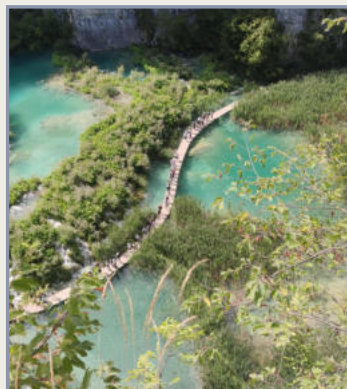

*Karanténou prošly a popsaly
Johana a Anna*

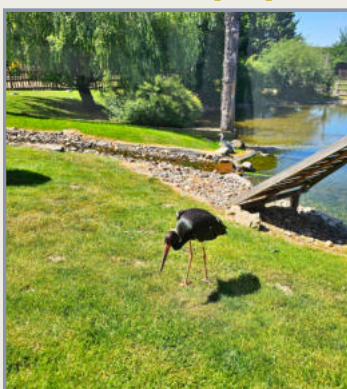
PŘEDSTAVUJEME FINÁLOVÉ FOTKY SOUTĚŽE NA TÉMA "LÉTO"

1. Valeria Ilchyshyna

2. Oleksandra Shtain

3. Adri Mandlíková

Katka Fliegerová BONUS

Čtete si výsledky vědomostních soutěží na nástěnce v 1. patře? Je tam spousta jmen šikovných spolužáků.

Třeba čerstvé úspěchy:

Olympiáda školní kolo Aj
6. - 7. ročník

1. místo David Lukšík 7. A
2. místo Adam Ibrahim 7. C
3. místo Bao Ngoc Nguyen 7. B

8. - 9. ročník

1. místo Le Tuyet Nhi 9. A
2. místo Halina Růžicková 9. C
3. místo Ella N. Kwesonsa 8. A

Olympiáda z českého jazyka

1. Kristýna Wilczková 9. C
2. Sára Topinková 8. C
3. Kristýna V. Fišánová 9. C

A ze sportu parádní úspěch:

1. místo - obvodní kolo v ping-pongu - získali mladší žákyně i žáci!
- GRATULUJEME!

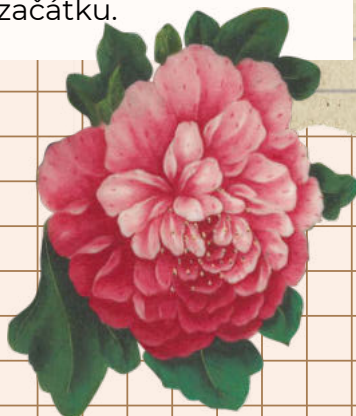
Rozhovor s Dorkou Uhlířovou (11 let) z 5.M, která hraje na příčnou flétnu.

Ahoj Dorko, co nebo kdo tě přivedl k tomu, že hraješ na příčnou flétnu? Je to celkem složitý nástroj.

Přivedla jsem se k němu sama a částečně rodiče a paní učitelka, ke které chodím 5 let.

Můžeš popsat našim čtenářům, co to přesně příčná flétna je a jak se na ni hraje?

Je to dechový nástroj, do kterého dýcháš 😊. Je to něco jiného než zobcová flétna, která v podstatě v orchestru nehraje, ale příčná ano. Příčná flétna se drží velmi zvláště, protože musíš mít zalomené zápěstí a není vůbec lehké na to hrát, hlavně ze začátku.

A byla jsi na nějaké soutěži?

Na soutěžích jsem už byla na třech, ale to bylo se zobcovou flétnou. Na prvních dvou jsem vyhrála první místo s postupem a na té třetí celorepublikové jsem skončila na 3. místě.

Takže jsi v podstatě mistryně republiky. A je něco, co ti na té příčné flétně přijde extrémně těžké?

Určitě je to držení těla a také, jak do toho dýcháš, protože to dýchání rozhoduje o tom, jaká bude barva toho zvuku 😊.

Baví tě nauka?

Neeee! Ale už je to trochu lepší než ze začátku.

A jak dlouho hraješ?

6 let tzn. od předškoláků. Do ZUŠ jsem nastoupila o rok dříve, než bych měla, protože moje máma je velká kamarádka s paní učitelkou.

Ty chodíš do ZUŠ v Modřanech a mimo to tam ještě chodíš na kreslení. Tomu se věnuješ od kolika let?

V podstatě od malička, protože mě to hodně baví, ale výtvarku v ZUŠ navštěvuji od 3. třídy. Je to všeobecná výtvarka, kde kromě kreslení i něco vyrábíme z papírů nebo keramické výrobky.

Míváte tam nějaké výstavy?

Máme vernisáže. Třeba na radnici v Modřanech anebo přímo v ZUŠ.

Jaký je tvůj nejpovedenější obraz?

To je těžká otázka, protože už si to nepamatuju, ale hodně mě baví kreslit návrhy oblečení.

Takže z tebe bude módní návrhářka?

To nevím.

Pokud si dobře pamatuji, tak tvoje maminka je historička umění.

Ano, je to tak.

Co tě na kreslení baví?

Všechno, možná mě trochu míň baví, když něco lepíme. Jinak mě kreslení uklidňuje, je to antistresové.

Ty se věnuješ i sportu, konkrétně gymnastice. Tu navštěvuješ kde?

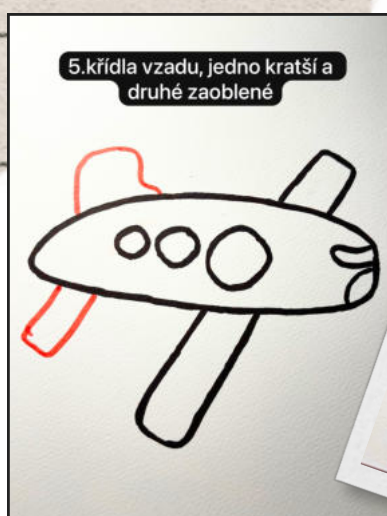
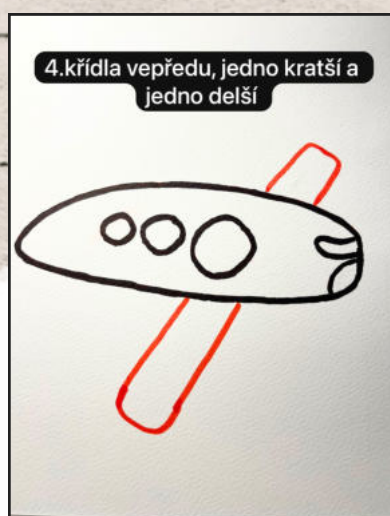
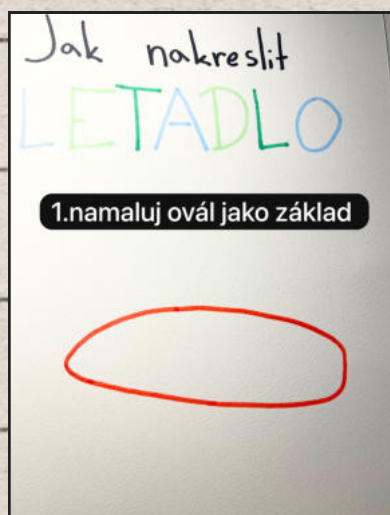
Chodím do Sokola Libuš na tzv. všestrannost. Není to závodní gymnastika, ale volnočasová. Je to hodně rodinné, protože vedoucí oddílu je moje teta, cvičitelka máma a asistentka sestřenice Áda, takže je to rodinný podnik.

Zúčastnila ses i sokolského sletu?

Ano, zúčastnila jsem se už v 9 letech.

Děkuji za rozhovor.

Anet

BLACK & WHITE

Školní klub ZŠ Meteorologická vyhlašuje 4. kolo fotosoutěže!

METEO
ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Podmínky pro účast v soutěži:
Fotografie musí být vaše – tedy pořízena vámi.

ANKETA

NA CO MÁŠ TALENT?

- Naštvat lidi.** Kryštof
- Parkour.** Miša
- Malování a binec okolo.** Helena
- Šplh.** Kiki
- Jízda na koni.** Simona
- Zpěv.** Alex
- Šprt.** Renata

Ptala se Lucka, Natka a Adri